

KRITISKE DISKUSSIONER

Af økonom, cand. Scient. Adm. Henrik Herløv Lund

ikke partiorganiseret medlem af centrum - venstre

www.henrikherloevlund.dk

herloevlund@mail.dk

Notat, kommentar og debatindlæg

(GENIND)FØRER THORNING KOPIPOLITIK?

Introduktion:

- *Efter regeringsdannelsen var det pludselig slut med det politiske alternativ til VK. Ligesom i sin første tid som S- leder 2004 til 2007 står Thorning igen for at føre kopipolitik i forhold til de borgerlige (VK).*
- *SRSF – regeringen fører borgerlig økonomisk politik og gennemfører VK s reformer. Førtidspension og fleksjob, specialundervisning, budgetlov, kontanthjælp, topskattelettelser og velfærdsbesparelser er VK.*
- *Der er ikke længere et valg mellem velfærd eller skattelettelser. Det eneste som nu kan vælges er besparelspolitikken.*
- *Som tilfældet 2004 – 2007 reagerer mange S - vælgere herimod ved at forlade S + SF. Nogle har søgt til Enhedslisten, som derfor for længst er større end SF i meningsmålinger.*
- *Men andre vælgere tager desværre udgangspunkt i, at nu drejer det sig om besparelspolitik (og ikke længere om velfærds politik) Og så er det nok temmeligt naturligt, at de ser med nye øjne på, hvem de så skal støtte?*
- *Og da den eneste politik at vælge imellem stiller man selvsagt også spørgsmålet: Hvem har mest troværdighed til at føre borgerlig økonomisk politik? Og her når mange ikke overraskende frem til, at det er de borgerlige.*
- *S + SF begrundet højredrejningen med at den skal vinde "arbejdervælgerne tilbage over midten". I stedet sender kopipolitikken en lang række vælgere over til de borgerlige – til Løkke og Venstre. Mens S + SF samtidig afsnører sig fra egen venstrefløj.*
- *Den som sætter sig mellem to stole, falder som bekendt igennem. Det kan kun ende galt – med et sviende nederlag.*
- *Ikke bare for S + SF, men for arbejderbevægelsen og velfærdsstaten.*

Thornings kopipolitik 2004 til 2007.

De fleste husker ganske givet, hvorledes S efter Thornings overtagelse af ledelsen i S i 2004 slog ind på "kopipolitik" overfor de borgerlige: Man kopierede VK s skattepolitik, udlændinge - og retspolitik, skolepolitik osv.

Denne borgerlige økonomiske politik var helt givet den "naturlige" for Thorning, der tilhørte S højrefløjen, den gamle Nyrup - fløj med hang til new - Labour inspireret neoliberalistisk politik a la Tony Blair.¹

Taktisk venstredrejning efter valget i 2007?

Kopipolitikken førte imidlertid blot til vælgerflugt, hvorved Helle IKKE kunne slå Anders Fogh.

---

¹) Jf. Lund, Henrik Herløv: Helle Thorning Schmidt – New Labour i Danmark?

Derfor måtte S- højreledelsen bide i det sure æble og dreje til venstre mod SF, hvortil socialdemokraternes venstrefløj var deserteret under kopipolitikken.

Derfor endte Thorning og S-konsorter med i 2011 at gå til valg sammen med SF på at være et alternativ (for velfærd) til VK (for skattelettelser).

Efter valget i 2011: S tilbage i kopipolitik og S-R samarbejde.

Men næppe var valget overstået og regeringen dannet, før S – godt tilskyndet af R² - var tilbage i kopipolitikken. Indrømmelserne til SF om millionær - og bankskat sagde man nu nej til og dermed til velfærdsløftet.

Idag er det tydeligt for de fleste, at S igen er tilbage ved den borgerlige økonomiske politik og tilbage i makkerskabet med R.

Mens SF ikke blot er blevet regeringens lillebror, men er blevet trukket med ind i at føre borgerlig økonomisk politik.

Thorning føre altså igen kopipolitik: Reformen af førtidspension og fleksjob er VK s, indgrebet i specialundervisning er VK, budgetloven er VK s, topskattelettelser er VK, velfærdsbesparelser er VK, lav kontanthjælp er VK.³

"Fair Løsning" var primært taktik for at vinde magten. Thorning og S - højreledelsen står grundlæggende for borgerlig økonomiske politik og har dybest set altid gjort det.

Vælgerne flygter - men SF er ikke længere noget alternativ.

Men: Igen flygter store dele af S vælgerne i skuffelse.

Men denne gang har de ikke SF at flygte over til, fordi SF har opgivet rollen som "venstresocialdemokratisk alternativ".

I jagten på ministerposter har SF s højreledelsen ikke blot ofret størstedelen af den politik, som partiet gik til valg på, men tilmed accepteret at være med til at føre borgerlig økonomisk politik og gennemføre borgerlige reformer.

---

²) Jf. Lund, Henrik Herløv: De Radikales mål – S og SF under ansvars åg.

³) Jf. Lund, Henrik Herløv: Kun få millioners forskel på SRSF og VK.

Og ikke blot har SF indgået kompromisser for regeringsdeltagelsen, men har efterhånden taget skridtet videre fra at opfatte den borgerlige økonomiske politik som nødvendige kompromisser til slet at ret at opfatte den som DEN NØDVENDIGE OG RIGTIGE POLITIK.⁴

SF er på vej til at blive et andet højresocialdemokratisk parti og udgør derfor ikke længere noget tilflugtssted for de utilfredse venstresocialdemokrater.

Måske største udfordring for velfærdsstaten?

Det politiske billede i Danmark er i stor udstrækning blevet gråt i gråt.

Velfærdsstaten står overfor sin måske største trussel: En "rød" regering, der selv vil svinge kniven, af skaffe de universelle ydelser og målrette velfærden, forringe det sociale sikkerhedsnet og spare på velfærden, bl.a. gennem brugerbetaling på velfærdsydelser.

Ikke blot vender arbejderbevægelsens repræsentanter sig nu mod arbejderbevægelsens eget barn.

Deres 180 graders kovending har samtidig demobiliseret, forvirret og splittet arbejderbevægelsen selv. Det er vanskelig at se andet, end at både S + SF og arbejderbevægelsen styrer mod et sviende nederlag.

På vej mod endnu større nederlag?

S + SF mener, at de med højrekursen kan "vinde arbejdervælgerne tilbage over midten" efter at mange siden regeringsdannelsen har forladt de to partier.

Men S + SF giver selv bolden op til højredrejningen.

Før valget stod et velfærdsparadigme op mod et besparellesparadigme. Det førte var det, som S + SF i to år før valget stod for. Det andet stod de borgerlige for.

Da S + SF efter regeringsdannelsen for at få magten accepterede at føre VKO s økonomiske politik og gennemføre VK s reaktionære reformer og velfærdsbesparelser ændrede de selv det fremherskende politiske paradigme.

---

⁴) Jf. Lund, Henrik Herløv: Skal SF gå planken ud?

Nu er der kun et og det handler om besparelspolitik.

S + SF' s kovending sender også vælgere til højre.

Et antal vælgere har reageret herimod ved at forlade S + SF. Nogle har søgt til Enhedslisten, som derfor for længst er større end SF i meningsmålinger.

Men andre vælgere tager desværre også den borgerlige politik ad notam. Men når de så tager udgangspunkt i, at nu drejer det sig om besparelspolitik (og ikke længere om velfærdspolitik), så er det nok temmeligt naturligt, at de ser med nye øjne på, hvem de så skal støtte?

Og da den eneste politik at vælge imellem stiller man selvsagt også spørgsmålet: Hvem har mest troværdighed til at føre borgerlig økonomisk politik?

De borgerlige mest troværdige til at føre besparelspolitik.

Men her når mange frem til den konklusion, at når det gælder om at føre sparepolitik, så mener de, at det er de borgerlige trods alt mere troværdige til.

Og det kan man jo måske ikke helt fortænke folk i at mene, at de borgerlige nok er mest troværdige til at føre borgerlig økonomisk politik.

Så når S + SF kopierer den borgerlige økonomisk politik, så sender de hermed selv en del vælgere videre til de borgerlige. Mens de samtidig støder deres egen venstrefløj fra sig igen.⁵

Nøjagtig som S gjorde efter Thornings valg i 2004.

S + SF's strategi hænger i den tomme luft.

Så S + SF strategien bider sig selv i halen. Når man selv går til højre, sender man selv vælgerne til højre – og over til Løkke.

Og støder samtidig sin egen venstrefløj fra sig En spiral uden ende

I sidste ende er problemet, at S og SF aldrig kan konkurrere med de borgerlige om, hvem der er bedst til at føre borgerlig politik.

Ingen grund til glæde eller hoveren.

S + SF strategien er hermed dødfødt og en katastrofekurs. Den kan kun ende med et sviende nederlag til S og SF.

---

⁵) Jf. Lund, Henrik Herløv: S + SF på katastrofekurs.

Det siges ikke for hverken at glæde sig eller hovere over S + SF desværre velfortjente nederlag. For hermed får vi desværre Løkke tilbage i frit løb mod minimalstaten. Og S + SF vil ikke alene have banet vejen, men vil voldsomst svækkede ikke kunne give modstand. VE VELFÆRDSSTATEN.

Dixit et animam meam salveat!

Henrik Herløv Lund, uafhængig økonom og velfærdsforsker og - debattør - cand. scient. adm.

Ikke partitilknyttet medlem af Centrum – Venstre

Kendt fra den tidligere "Alternative Velfærdskommission"

HENVISNING:

Vederlagsfrit abonnement på nyhedsbrevene "KRITISKE ANALYSER" (om velfærd, økonomi og neoliberalisme) og "KRITISKE DISKUSSIONER" (om regering, politik og ikke borgerligt alternativ) kan tegnes ved at maile til herloevlund@mail.dk

Alle rapporter og artikler kan downloades på www.henrikherloevlund.dk under "Artikler og rapporter"